

तस्य स्वस्य बोधाय श्रावणमाह नारदः ।
 'अमुमर्थं पत्रं स्वमभियुक्तं यथाहृतं ।
 संश्राय मूर्द्धि तस्यैव न्यस्य देवो यथाक्रमम् ॥'
 देवो दिव्यविशेषः प्राड्विवाकेनेति शेषः ॥ * ॥
 ततः शिरोऽवस्थितपत्रकं श्रोथं नरं घटे पुन-
 रारोपयेत् । पुनरारोपयेत्तस्मिन् शिरोऽव-
 स्थितपत्रकमिति स्मर्यात् । तुलारोपितश्च
 नरं विनाडीपञ्चककालं शतत्रयगुणं चरोच्चा-
 रणयोग्यम् ।
 'मा कान्तिं पञ्चस्थान्तिं पर्याकाशे देशे स्वाधीः ।
 कान्तिं वक्तुं वृत्तं पूर्णं चन्द्रं मत्वा राज्ञौ चेतु ।
 चतुश्चामः प्राटंश्चेत्ततो राहुः क्रूरः प्राद्या-
 तस्माद्धान्तिं हर्षस्थान्तिं श्रय्येकान्तिं कर्त्तव्या ॥'
 इति श्लोकस्य पञ्चधा पाठयोग्यकालं पञ्चपला-
 त्मकं यावत् तावत् स्थापयेत् ॥ यथा, स्मृतितः ।
 'ज्योतिर्विद्वन्नाक्षयः श्रेष्ठः कुर्यात् कालपरीच-
 यम् ।
 विनाशः पञ्च विज्ञेयाः परीक्षाकालकोविदैः ॥
 तत्कालञ्च ज्योतिषे ।
 'दशगुणं चराः प्रायः षट् प्राणाः स्याद्दिनादिका ।
 तासां षष्ट्या घटी ज्ञेयाहोरात्रं घटिकास्तथा ॥
 तथा षष्ट्या ॥ * ॥ पितामहः ।
 'साक्षिणो ब्राह्मणाः श्रेष्ठा यथादृष्टार्थवादिनः ।
 ज्ञानिनः सुचयोऽनुष्ठा नियोक्तव्या वृषेण तु ॥
 शंसन्ति साक्षिणः सर्वे शुद्धशुद्धी वृषे तथा ।
 तुलितो यदि वर्द्धत स शुद्धः स्यान्न संप्रयः ॥
 समो वा हीयमानो वा न विशुद्धो भवेन्नरः ।
 अल्पदोषः समो ज्ञेयो बहुदोषस्तु हीयते ॥
 अल्पत्वं यमिचारे आलिङ्गनादिना । चौर्ये
 तद्दृष्टमनादिना ॥ * ॥ तत्र पुनस्तोलनमाह
 दृष्टस्यतिः ।
 'घटेऽभियुक्तस्तुलितो ह्येनश्चेद्धानिमाप्रुयात् ।
 तत्समस्तु पुनस्तोल्यो वर्द्धितो विजयी भवेत् ॥'
 श्रोथः स्वल्पदोषाङ्गीकारेऽपि प्रधानदोषनिर्ण-
 यार्थं तत्रैव पुनस्तोलनीयः । अङ्गवेगुण्यसम्भा-
 वनायानु प्रयोगान्तरमिति । यदा चानुपलभ्य-
 मानदृष्टकारणक एव कक्षादीनां हेदनादि-
 क्तदाप्यशुद्धिः ।
 'कचच्छेदे तुलाभङ्गे घटककटयोस्तथा ।
 रज्जुच्छेदेऽचमङ्गे च तथैवाशुद्धिमादिशेत् ॥'
 इति दृष्टस्यतिवचनानु ॥
 कचं शिख्यतलम् । घटककटौ तुलान्तयोः शिख्या-
 धारावीथङ्गक्रावायसकौलकौ कर्कटदृष्टनिभौ ।
 अक्षः पादः । स्तम्भयोरुपरिनिविष्टस्तुलाधार-
 पट्ट इति मिताक्षरा ॥ दाट्टप्रयोजकः कौलकः ।
 इति हलायुधः ॥ मध्यकटकमिति पारिजातः ॥
 यदा तु दृश्यमानकारणक एवैषां भङ्गस्तदा
 पुनरारोपयेत् । शिख्यादिच्छेदमङ्गेषु पुनरा-
 रोपयेन्नरमिति स्मृतेः । तत्र च ।
 'अत्रिकपुरोहितार्थान्दन्तिष्वाभिश्च तोषयेत् ।
 एवं कारयिता राजा भुक्त्वा भोगान् मनोरमान् ।
 महतीं कौर्मिमाप्नोति ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ * ॥

तदयं सङ्गोपः । प्राड्विवाको लोकपालादिनम-
 स्कारपूर्वकं यथोक्तलक्षणं तुलां कुर्यात् ।
 ततः षड्दृष्टौ सुदृष्टौ स्तम्भौ कृत्वा हस्तद्वय-
 श्रवधानेन दक्षिणोत्तरयोर्दिशोर्हस्तद्वयनिखननं
 कृत्वा पट्टधारकौलकायस्तम्भयोरुपरि मध्ये पार्श्व-
 द्वये च विहितच्छेदं मध्यच्छेदनिवेशितलोहा-
 ङ्गुप्रपट्टकं निधाय उपरि कौलकस्य तत्पट्टकस्य
 मध्यस्थिताङ्गुणेन तुलामध्यवलयस्थलौहाङ्गुयं
 संयुज्ज्यात् । एवञ्च मध्ये स्तम्भयोरन्तरा तिर्यक्
 तुलादृक्स्थितिं तुलाग्रस्थिताभ्यामायसकौल-
 काभ्यां शिख्यद्वयोरनुवन्धनं कुर्यात् । तुलायाः
 पार्श्वयोः प्राक्प्रत्यक्षदिशोस्तीरयस्तम्भौ तुलातो
 दशाङ्गुलौच्छायौ कार्यौ तीरययोरुपरि सूत्र-
 सम्बद्धौ मध्यवलयधोमुखौ घटमस्तकचुम्बितौ
 अवलम्बौ कार्यौ । यथावलम्बविशेषाभ्यां तुला-
 यामवनतिरुद्भवति च ज्ञेया तथा जलद्वारापि ॥
 इति दियतत्त्वम् ॥ * ॥ अस्य प्रयोगस्तुलाशब्दे
 द्रव्यः ॥
 घटी, स्त्री, (धन + अच् । निपातनात् नस्य टः ।
 गौरादित्वात् डीष् ।) चीरवस्त्रम् । इति मेदिनी ।
 टे, १६ ॥ कौपीनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 घटीदानं, स्त्री, (घट्या चीरवस्त्रस्य दानम् ।)
 गर्भाधानानन्तरस्त्रीसम्पदानकचीरवस्त्रदानम् ।
 यथा, ज्योतिःसारसंग्रहे ।
 "मूलश्रवणहस्तेषु पुष्यादित्युत्तरासु च ।
 मृगशिरसौ घटी देया सौम्यवारे शुभे तिथौ ॥"
 धन, ध्याने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
 अकं-सेट् ।) धनति म्दृङ्गः । इति दुर्गादासः ॥
 घसूरः, पुं, (घयति पिबतीव प्रकृतिम् । घे + बाहुल-
 कात् उरच् । एषेः इरादित्वात् साधुः ।) घुसूरः ।
 इति हेमचन्द्रः । ४ । २१७ ॥ (यथा, काशी-
 खण्डे । २६ । ६४ ।
 "धर्माधर्मगुणच्छेन्नौ घसूरकुसुमप्रिया ॥")
 धन, रवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-अकं-
 सेट् ।) धनति म्दृङ्गः । इति दुर्गादासः ॥
 धन, लि र धान्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ङां-
 परं-अकं-सेट् ।) धान्यमिह धान्यक्रिया । र,
 वैदिकः । लि, दधन्ति भूमिर्धान्यस्तुपादयति
 इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 धनं, स्त्री, (धनति रौतीति । धन रवे + पचादाच् ।)
 खेहपात्रम् । इति शब्दरत्नावली ॥ गोधनम् ।
 इति मेदिनी । ने, १२ ॥ (यथा, हरिवंशे । ७३ । ३३ ।
 "अनुजमुख गोपालाः कालयन्तो धनानि च ॥")
 जीवनीपायः । (दधन्ति धान्यादिकस्तुपादय-
 तीति । धन + अच् । यदा, दधाति सुखमिति ।
 धा + "कृपृट्जिमन्दिनिधाञ्चः क्युः ।" उच्चारं । २१ ।
 इत्यत्र "बाहुलकात् केवलादपि क्युः ।" इत्यञ्जुल-
 दसोक्तिः क्युः ।) द्रविणम् । (यथा, उद्भटे ।
 "धनेर्नैज्जुलीनाः कुलीना भवन्ति
 धनेरपदं मानवः निस्तरन्ति ।
 धनेभ्यः परी नास्ति बन्धुर्हि लोके
 धनान्यर्चयध्वं धनान्यर्चयध्वम् ॥")

तत्पर्यायः । द्रव्यम् २ वित्तम् ३ स्थापितयम् ४
 रिक्थम् ५ ऋक्थम् ६ वसु ७ हिरण्यम् ८
 द्रविणम् ९ द्रुणम् १० अर्थः ११ राः १२ विभवः
 १३ । इत्यमरः । २ । ६ । ६० ॥ काञ्चनम् १४
 लक्ष्मीः १५ भोग्यम् १६ सम्पत् १७ वृद्धिः १८
 श्रीः १९ अवहार्यम् २० । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रैः २१-भोगः २२ । इति जटाधरः ॥ खम् २३ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ तस्य वैदिकपर्यायाः ।
 मघम् १ रेक्थम् २ रिक्थम् ३ वेदः ४ वरिवः ५
 श्वात्रम् ६ रत्नम् ७ रयिः ८ चक्रम् ९ भगः १०
 मीलुम् ११ गयः १२ द्रुणम् १३ इन्द्रियम् १४
 वसु १५ रायः १६ राधः १७ भोजनम् १८
 तना १९ द्रुणम् २० वसुः २१ मेघाः २२ यष्टः
 २३ ब्रह्म २४ द्रविणम् २५ अयः २६ टत्रम् २७
 टतम् २८ । इत्यष्टाविंशतिरेव धननामानि ।
 इति वेदनिघण्टौ २ अध्यायः ॥ * ॥
 तत्त्रिविधं यथा,—
 "धनमु त्रिविधं ज्ञेयं शुक्लं श्रवलमेव च ।
 कृत्वाञ्च तस्य विज्ञेयो विभागः सप्तधा पृथक् ॥
 क्रमायत्तं प्रीतिदायं प्राप्तञ्च सद्य भाग्यया ।
 अविशेषेण सर्वेषां वर्णानां त्रिविधं धनम् ॥
 वैशेषिकं धनं दृष्टं ब्राह्मणस्य त्रिलक्षणम् ।
 याजनाध्यापने निवर्त्त विशुद्धाच्च प्रतिग्रहः ॥
 त्रिविधं च त्रिस्तथापि प्राहुर्वैशेषिकं धनम् ।
 उद्धारत्नम् करजं दृष्ट्वावध्यापहारतः ॥
 वैशेषिकं धनं दृष्टं वैश्यापि त्रिलक्षणम् ।
 क्षयिगोरक्षबाण्यं भूद्रक्षेभ्यस्तुल्यहात् ॥
 कुषोदकृषिवाण्यं प्रकुर्वीत स्वयं कृतम् ।
 आपत्काले स्वयं कुर्वन्नेनसा तुच्यते द्विजः ॥"
 इति भारुडे २१६ कुञ्चित् २१० अध्यायः ॥ * ॥
 धनभागिनो दायशब्दे द्रव्याः । धनाभागिनो
 यथा,—
 "कुलवामनखड्गानां क्लीवानां त्रिचित्रामपि ।
 उन्मत्तानां तथान्यानां धनभागो न विदधते ॥
 श्रय्यासनस्थानमात्रञ्चया चात्रं सुजिज्जिया ।
 एतावद्दीयते दैव्य नार्थभागहरा हि ते ॥"
 इति वामनपुराणे ७५ अध्यायः ॥ * ॥
 अधना यथा,—
 "त्रय एवाधना राजन् ! भार्या दासस्तथा सुतः ।
 यत्ते समधिगच्छन्ति यस्य ते तस्य तद्धनम् ॥"
 इति मातृख्ये ३१ अध्यायः ॥ * ॥
 धनस्य प्राणतुल्यत्वमुक्तं यथा,—
 "यदेतद्द्रविणं नाम प्राणा एते बहिष्कराः ।
 स तस्य हरते प्राणान् यो यस्य हरते धनम् ॥'
 इति कूर्म २६ अध्यायः ॥ * ॥
 "अपरावाधमक्षेत्रं प्रयत्ने नार्जितं धनम् ।
 खल्यं वा बहुलं वापि देयमित्यभिधीयते ॥"
 अपरावाधं परपीडारहितम् । अक्षेत्रं पात्र-
 क्षेत्राजनकम् ॥ * ॥ तामसधनं यथा,—
 "पार्थिवकदूतचौर्यान्निप्रतिरूपकसाहसैः ।
 शालेनोपार्जितं यत्तु तत् क्षयं समुदाहृतम् ॥"
 पार्थिवः पात्रतया योजयति । आर्त्ता पर-